

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 265/2010-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. júna 2010 predbežne prerokoval sťažnosť O., a. s., zastúpenej Advokátskou kanceláriou, s. r. o., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu a na zákonného sudcu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 2 Cob 61/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť O., a. s., o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. mája 2010 doručená sťažnosť O., a. s. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu a na zákonného sudcu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 2 Cob 61/2009. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 7. mája 2010.

Zo sťažnosti vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) č. k. 32 Cb 22/06-348 z 9. decembra 2008 bola vyslovená neplatnosť zmluvy o úvere, ako aj ďalších zmlúv uzavretých medzi N. ako žalobcom v konaní a sťažovateľkou ako žalovanou. Rozsudkom krajského súdu č. k. 2 Cob 61/2009-372 z 2. februára 2010 bol rozsudok okresného súdu potvrdený. Krajský súd sa v odôvodnení svojho rozsudku nijakým spôsobom nevysporiadal s námietkou sťažovateľky týkajúcou sa zmeny osoby zákonného sudcu v konaní vedenom okresným súdom. Nevysporiadal sa ani s právnou a skutkovou argumentáciou sťažovateľky uvedenou v odvolaní. Sťažovateľka podala proti rozsudku krajského súdu dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzuje z ustanovenia § 237 písm. f) a g) Občianskeho súdneho poriadku. Napriek tomu z opatrnosti podala aj túto sťažnosť ústavnému súdu.

Sťažovateľka navrhuje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy, listiny a dohovoru v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 2 Cob 61/2009 s tým, aby bol rozsudok z 2. februára 2010 zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie. Požaduje tiež náhradu trov konania z titulu právneho zastúpenia advokátom v sume 289,74 €.

Z rozsudku krajského súdu č. k. 2 Cob 61/2009-372 z 2. februára 2010 vyplýva, že ním bol potvrdený rozsudok okresného súdu č. k. 32 Cb 22/09-348 z 9. decembra 2008. Podľa doložky právoplatnosti nadobudol rozsudok právoplatnosť 12. marca 2010.

Z dovolania sťažovateľky podaného proti rozsudku krajského súdu, ktoré bolo okresnému súdu doručené 9. apríla 2010, vyplýva, že sťažovateľka vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 237 písm. f) a g) Občianskeho súdneho poriadku. Namieta, že bez zákonného podkladu došlo na poslednom pojednávaní okresného súdu k zmene v osobe zákonného sudcu, čo znamená, že okresný súd bol nesprávne obsadený. Okrem toho

všeobecné súdy sa dostatočne nevysporiadali s relevantnými právnymi a skutkovými námietkami sťažovateľky, čím jej odňali možnosť konať pred súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa názoru ústavného súdu nie je v jeho právomoci o merite podanej sťažnosti konať a rozhodnúť.

Ako to vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, ak poskytovanie tejto ochrany nie je v právomoci všeobecných súdov. V danom prípade sťažovateľka podala proti rozsudku krajského súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodila z ustanovenia § 237 písm. f) a g) Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa názoru ústavného súdu v prípade podania mimoriadneho opravného prostriedku (dovolania) a súbežne podanej sťažnosti je daná právomoc ústavného súdu až po rozhodnutí o dovolaní. Pritom lehota na podanie takejto sťažnosti bude považovaná za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu (mutatis mutandis I. ÚS 169/09, I. ÚS 184/09).

Keďže sťažovateľka podala proti rozsudku krajského súdu dovolanie, právomoc poskytnúť ochranu označeným právam má v tomto štádiu Najvyšší súd Slovenskej republiky v rámci dovolacieho konania. Tým je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júna 2010